HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חוץ מלא תשא. קא סלקא דעתך משום דכתיב לא ינקה: **ולא דדמי ליה.** לא תעשה גמור: **לפי שנאמר בחורב תשובה ונקה.** לאחר מעשה העגל כשעלה משה להתפלל עליהן ולקמן מפרש לה: **יכול אף לא תשא.** ינקה בתשובה: **אי אפשר לומר נקה שכבר נאמר לא ינקה.** דכתיב נקה לא ינקה גבי הדדי: **חלוקי כפרה.** שחלוקין בכפרתן זה כך וזה כך: **אמר לו.** שלש הן המחלקין שיש עבירה שהיא צריכה לזה ואינה צריכה לזה אבל תשובה אינה מן החלוקין שהיא צריכה לכולן: **שובו בנים.** ומיד תרפא למדת שיש עבירה שמכפרת בתשובה לבדה: **כי ביום הזה יכפר.** למדת שיש עבירה שצריכה יום״כ: **ופקדתי בשבט פשעם.** למדת שיש עבירה שצריכה יסורין ומסתברא הקל לקלה והחמור לחמורה: **חילול השם.** חוטא ומחטיא אחריס: **באזני ה׳ צבאות.** אמר הנביא באזני אמר הקב״ה אם יכופר העון עד תמותון למדנו שיש עבירה שאין לה כפרה אלא במיתה: **ולא יהיבנא דמי נאלפר.** וכשאני מאחר לפרוע הוא אומר שאני גזלן ולמד ממני להיות מזלזל בגזל: **באחרא דלא תבעי.** שאין דרך הטבח ליתן ולתבוע הקפותיו ועל הלוקח להביא לו מעותיו לביתו: **ומאא מחסיא.** מקומו של רביעה: **יהיב זוזא להאי וזוזא להאי.** שמא לא ידע חבירו שנתתיו לו ויש כאן חילול השם: **ועביד תושבנא.** וחוזרין ונותנין לו בשר כנגד מה שנטלו: **לגון אנא דמסגינא וכו׳.** ואין הכל יודעין שנחלשתי בגרסתי ולמדין הימני להבטל מתלמוד תורה: **מחמת שמועתו.** מחמת שם רע היוצא עליו: **ארא ליה מריה.** ימחול יוצרו על מעשיו: **מתאהב על ידך.** לחבירך: **קורא.** מקרא: **ושונה.** משנה: **ומשמש תלמידי חכמים.** לגמוד (י תורה) היא יישוב טעמי המשניות מה טעמן ומהיכן למדו: **באמור להם עם ה׳ אלה.** את זו קרא הכתוב חילול השם כשאדם חשוב עובר עבירה ופורענות באה עליו והכל אומרים מה הועילו לו לאה החסידים והחכמים רעה באה עליהם שנאמר ויחללו את שם קדשי ובמה חללוהו באמור עליהם העכריס שגלו בייניהן לאו עם ה׳ אלה ולא יכול להגילם אלא יגלו ונמצא שם שמיים מתחלל וכבודו מתמעט: **דמעיקרא שובכים אתם.** כשהעשו תשובה מעלה (ז) עליכם כאילו תחילת החטא על ידי נערות ושטות ושובבות: **וכתיב אחרת.** משמע מכאן ואילך כבעל מוס שנתרפא שמקצת שמו עליו: **לאן מאהבה.** השב מאהבה נעקר עונו מתחלתו (ח): **כתיב שובו בנים.** אלמא בעלי תשובה קרויין בנים: **וכתיב כי אנכי בעלתי בכם.** אלמא עבדים מיקרו: **לאן מאהבה ומיראה.** קרויין בנים: **לאן על ידי יסורין.** אלא שבו עד שנתיסרו ביסורין קרויין עבדים ואית דגרסי כתיב שובו אלי ואשובה (ט) וכתיב כי אנכי בעלתי בכם כתיב ואשובה אליכם לאחר תשובה וכתיב כי אנכי בעלתי בכם מאהבה או מיראה קא אמר כי אנכי בעלתי בכם: לא

חוץ[1] מלא תשא לא תשא וכל דדמי ליה ת״ש ר׳ יהודה אומר כל שהוא מלא תשא ולמטה תשובה מכפרת מלא תשא ולמעלה תשובה תולה ויוה״כ מכפר לא תשא וכל דדמי ליה ת״ש לפי שנאמר בחורב תשובה ונקה יכול אף לא תשא עמהן ת״ל[2] לא ינקה יכול אף שאר חייבי לאוין כן ת״ל את שמו שמו הוא דאינו מנקה אבל מנקה שאר חייבי לאוין תנאי היא דתניא על מה תשובה מכפרת על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה ועל מה תשובה תולה ויוה״כ מכפר על כריתות ועל מיתות בית דין ועל לא תעשה גמור אמר מר לפי שנאמר בחורב (ח) ונקה מנא לן דתניא (ט)ר׳ אלעזר אומר אי אפשר לומר נקה שכבר נאמר לא ינקה ואי אפשר לומר לא ינקה שכבר נאמר נקה הא כיצד מנקה הוא לשבין ואינו מנקה לשאינן שבין שאל ר׳ מתיא בן חרש את ר׳ אלעזר בן עזריה ברומי[3] שמעת ארבע׳ חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש אמר שלשה הן ותשובה עם כל אחד ואחד[4] אעבר על עשה ושב אינו זז משם עד שמוחלין לו שנאמר [3]שובו בנים שובבים [2]עבר על לא תעשה ועשה תשובה תולה ויוה״כ מכפר שנאמר [4]כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם [3]עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה תשובה ויוה״כ תולין ויסורין ממרקין שנאמר [5]ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם [7]אבל מי שיש חילול השם בידו אין[8] לו כח בתשובה לתלות ולא ביוה״כ לכפר ולא ביסורין למרק אלא כולן תולין ומיתה ממרקת שנאמר [6]ונגלה באזני ה׳ צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון היכי דמי חילול השם אמר רב כגון אנא [7]אי שקילנא בישרא מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר אמר אביי לא שנו אלא באתרא דלא תבעי אבל באתרא דתבעי לית לן בה אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דתבעי הוא אביי כדשקיל בישרא מתרי שותפי יהיב זוזא להאי וזוזא להאי והדר מקרב להו גבי הדדי ועביד חושבנא רבי יוחנן אמר כגון אנא דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין יצחק דבי ר׳ ינאי אמר כל שחבריו מתביישין מחמת שמועתו [7](היינו חילול השם) אמר רב נחמן בר יצחק כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלניא אביי אמר כדתניא [17]ואהבת את ה׳ אלהיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש ת״ח ויהא משאו ומתנו [8](ג)בנחת עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה אוי להם לבריות אוי לבריות שלא למדו תורה פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו עליו הכתוב אומר [8]ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר אבל מי שקורא ושונה ומשמש ת״ח ואין משאו ומתנו באמונה ואין דבורו בנחת עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אוי לו לפלוני שלמד תורה אוי לו לאביו שלמדו תורה אוי לו לרבו שלמדו תורה פלוני שלמד תורה ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכיו ועליו הכתוב אומר [9]באמור להם עם ה׳ אלה ומארצו יצאו א״ר חמא [9](בר) חנינא גדולה תשובה שמביאה (ד) רפאות לעולם שנא׳ [10]ארפא משובתם אוהבם נדבה ר׳ חמא [9](בר) חנינא רמי כתיב [11]שובו בנים שובבים דמעיקרא שובבים אתם וכתיב ארפא משובותיכם לא קשיא כאן מאהבה כאן (ה) מיראה רב יהודה רמי כתיב שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם וכתיב [9](הנה) אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה ל״ק כאן מאהבה או מיראה כאן ע״י יסורין אמר רבי לוי גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנא׳ [13]שובה ישראל עד ה׳ [8]אלהיך[9] אמר

אמאי לא חשיב להו בהדי ל״ו כריתות בפרק קמא דכריתות (דף ב.) ותירץ ר״י דרבנן דפליגי אדרבי לא דרשי קרא הכי אלא בפרק ארבע מיתות (סנהדרין דף סד:) דרשי ליה ר׳ ישמעאל ורבי עקיבא לדרשא אחרינא ואליבא דרבי לא מצי למיחשביהו דהתם קאמר מנינא למה לי לומר שאם עשאן כולן בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת ולדידיה לא מיחייב חטאת אלא במילתא שחייבין על זדונו לאו וכרת כדקאמר רבי בפרק קמא דיבמות (דף ט.) נאמר כאן עליה פי׳ ונודעה החטאת אשר חטאו עליה ונאמר להלן עליה בחייה מה להלן דבר שחייבין על זדונו כרת אף כאן ומינה מה להלן שיש בו לאו אף כאן לאפוקי הני נהי דאיתרבו לכרת לאו ליתא בהו אבל לרבנן לא מצינן לשנויי הכי דלדידהו לא בעי לאו כיון דגמרי מתורה אחת יהיה לכם הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים מה ע״ז דבר שחייבין על זדונו כרת וכו׳ אבל לאו לא בעינן אף על גב דע״ז איכא לאו דהא בע״ז איכא לאו ומאי נמי סקילה ואפילו הכי מחייבי חטאת אפילו איכא לאיכא סקילה דלא מקשינן אלא לענין כרת דכתיב בההוא עניינא דכתיב הכרת תכרת הכי נמי לאו לא בעינן לענין חטאת תדע דבפרק אלו הן הלוקין (מכות דף יג.) ממעטו פסח ומילה מחטאת משום דדומיא דע״ז בעינן מה ע״ז שב ואל תעשה לאפוקי הני דקום ועשה ניהו ואי בעינן לאו לענין חטאת נימא מה ע״ז שיש בה לאו לאפוקי הני אפילו אי הוו שב ואל תעשה לא מיחייב כיון דלא כתיב בהו לאו: והאמר

אין לו כח בתשובה לתלות ולא ביוה״כ לכפר ולא ביסורין למרק אלא כולן תולין ומיתה ממרקת שנאמר [6]ונגלה באזני ה׳ צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון היכי דמי חילול השם אמר רב כגון אנא [7]אי שקילנא בישרא מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר אמר אביי לא שנו אלא באתרא דלא תבעי אבל באתרא דתבעי לית לן בה אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דתבעי הוא אביי כדשקיל בישרא מתרי שותפי יהיב זוזא להאי וזוזא להאי והדר מקרב להו גבי הדדי ועביד חושבנא רבי יוחנן אמר כגון אנא דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין יצחק דבי ר׳ ינאי אמר כל שחבריו מתביישין מחמת שמועתו [7](היינו חילול השם) אמר רב נחמן בר יצחק כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלניא אביי אמר כדתניא [17]ואהבת את ה׳ אלהיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש ת״ח ויהא משאו ומתנו [8](ג)בנחת עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה אוי להם לבריות אוי לבריות שלא למדו תורה פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו עליו הכתוב אומר [8]ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר אבל מי שקורא ושונה ומשמש ת״ח ואין משאו ומתנו באמונה ואין דבורו בנחת עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אוי לו לפלוני שלמד תורה אוי לו לאביו שלמדו תורה אוי לו לרבו שלמדו תורה פלוני שלמד תורה ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכיו ועליו הכתוב אומר [9]באמור להם עם ה׳ אלה ומארצו יצאו א״ר חמא [9](בר) חנינא גדולה תשובה שמביאה (ד) רפאות לעולם שנא׳ [10]ארפא משובתם אוהבם נדבה ר׳ חמא [9](בר) חנינא רמי כתיב [11]שובו בנים שובבים דמעיקרא שובבים אתם וכתיב ארפא משובותיכם לא קשיא כאן מאהבה כאן (ה) מיראה רב יהודה רמי כתיב שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם וכתיב [9](הנה) אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה ל״ק כאן מאהבה או מיראה כאן ע״י יסורין אמר רבי לוי גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנא׳ [13]שובה ישראל עד ה׳ [8]אלהיך[9] אמר

מסורת הש״ס

(א) [מכותות לט.], ב) [מכות דר״ש פכ״ט ה״ה מופסקת פ״ד ה״ט], ג) [מכותות יב: זבמיס ז:], ד) [בע״י אימא היכי דמי וכן גרס הרא״ש אבל ברב אלפס אי׳ בגירסא אחרת ע״ש], ה) [עי׳ בע״י], ו) [ל״ל ברבי], ז) [ל״ל בכרבי], ח) [ל״ל כין], ט) [גירסת הילקוט וכן בע״י ר׳ יוחנן אמר עד ולא עד בכלל ומי אמר״י הכי והאמר ר״י גדולה תשובה שדוחה את ל״ת שבתורה שנאמר וכו׳ לא קשיא הא בימיד והא בלבור], י) [ל״ל תלמוד],

תורה אור השלם

1. לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא: שמות כ ו
2. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: שמות לד ז
3. שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הנני אתנו לך כי אתה יי אלהינו: ירמיהו ג כב
4. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: ויקרא טז ל
5. ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: תהלים פט לג
6. ונגלה באזני יי צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יי צבאות: ישעיהו כב יד
7. ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: דברים ו ה
8. ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר: ישעיהו מט ג
9. ויבאו אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יי אלה ומארצו יצאו: יחזקאל לו כ
10. ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: הושע יד ה
11. שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הנני אתנו לך כי אתה יי אלהינו: ירמיהו ג כב
12. שובו בנים שובבים נאם יי כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: ירמיהו ג יד
13. שובה ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעונך: הושע יד ב

רבינו חננאל

ת״ש אילו הן החמורות כריתות ומיתות בית דין ולא תשא עמהן כו׳. ת״ש ר׳ יהודה אומר כל שהוא מלא תשא ולמטה תשובה מכפרת, מלא תשא ולמעלה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר. ושנינן לא תשא וכל דדמי ליה, דהוא לאו גמור. ת״ש לפי שנאמר בחורב ונושא עון ופשע וחטאה ונקה עוד נאמר לא ינקה. ופשטניה לקרא, מנקה הוא לשבים ואינו מנקה לשאינן שבים. ותניא לפי שנאמר בחורב תשובה, מדכתיב בה ונקה, [וכול אף לא תשא עמהן ת״ל לא ינקה], עד יכול על כל חייבי לאוין אע״פ שישוב לא ינקה לו, ת״ל קרא אחרינא כי לא ינקה ה׳ את אשר ישא את שמו לשוא, הך דכתיב לא ינקה [אינו אלא] בלא תשא את שמו בלבד, הא כל שאר לאוין התשובה מכפרת. הנה בכל לאוין התשובה מכפרת בלא יום הכפורים. ודחינן תנאי היא דתניא על מה תשובה מכפרת על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה, על מה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר על כריתות ומיתות בית דין

עין משפט נר מצוה

פו. א ב ג ד מיי׳ פ״ו מהל׳ תשובה הל״ד:
צ ה ו מיי׳ פ״ה מהל׳ יסודי התורה הל״ו יא:
ז [מיי׳ פ״ז מהלכות תשובה הל״ו]:

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ לפי שנא׳ בחורב תשובה ונקה: (ב) שם אבל מי שיש חילול השם בידו אין כח לא בתשובה כו׳ כל״ל ותיבת לו נמחק: (ג) שם ויהא משאו ומתנו **באמונה ודבורו** בנחת עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אשרי לו לפלוני שלמד תורה אשרי אביו שלמדו תורה: (ד) שם גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם: (ה) שם כאן מאהבה כאן מיראה (רב יהודה רמי) תיפא אלו מוקפות וכתב בגלו ס״א אמר **רב יהודה רב** אמי רמי: (ו) רש״י ד״ה דמעיקרא כו׳ מעלה אני עליכם כאלו כו׳ ושטות **שובבים אבריי״ן בלע״ז** הס״ד: (ז) ד״ה כאן כו׳ עונו מתחלתו **כאן מיראה ארפא** הס״ד: (ח) ד״ה כאן ע״י כו׳ שובו אלי ואשובה **אליכם** וכתיב כי אנכי:

רבינו חננאל (המשך)

ועל לא תעשה גמור. שאל ר׳ מתיה בן חרש את ר׳ אלעזר בן עזריה ברומי שמעתה ד׳ חלוקי כפרה שהיה ר׳ ישמעאל דורש, אמר לו ג׳ הן ותשובה עם כל אחת. עבר על עשה ושב, אינו זז משם עד שמוחלין לו, שנאמר ארפא משובתם וגו׳. עבר על לא תעשה ושב, תשובה תולה ויום הכפורים מכפר, שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם. עבר על כריתות ומיתות בית דין ושב, תשובה ויום הכפורים תולין ויסורין ממרקין, שנאמר ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם. אבל מי שיש בידו חלול השם, אין כח לא לתשובה לתלות, ולא ליום הכפורים לכפר, ולא ליסורין למרק, אלא כולן תולין ומיתה ממרקת, שנאמר ונגלה באזני ה׳ צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון. היכי דמי חלול השם, רב אמר כגון אנא אי שקילנא מבי טבחא בישרא באתרא דלא תבעי, דאתו למימר אנא חזיתיה לרב דשקיל בשרא בלא דמי, היינו חלול השם. ר׳ יוחנן אמר כגון אנא אי מסגינא ד׳ אמות בלא תורה ובלא תפלה(ט). ויש אומרים כל שחבריו בושין משמועתו דאמרי שרא ליה מריה לפלניא. נמצא עונשים של דברים הללו גדול מעונש כריתות ומיתות בית דין. **תניא** ואהבת את ה׳ אלהיך עשה שיהא שם שמים נאהב על ידך, שיהיה אדם קורא ושונה (ביראה) [בתורה] ומשמש תלמידי חכמים ומשאו ומתנו בשוק בצדק עם הבריות, מה הכל אומרים אשרי פלוני שלמד תורה, אשרי הוריו ורבו שלימדו, כמה נאים מעשים ודרכיו, עליו הכתוב אומר ישראל אשר בך אתפאר. אבל הקורא ושונה ודרכיו מכוערים כו׳, עליו הכתוב אומר באמור להם עם ה׳ [אלה] ומארצו יצאו. גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם, שנאמר ארפא משובתם. ואסיקנא שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם, תשובה (מיראה) [מאהבה] ארפא משובתם אוהבם נדבה, תשובה (מאהבה) [מיראה] שובו אלי ואשובה אליכם. כי אנכי בעלתי בכם תשובה מיסורין. גדולה תשובה שאפילו הגיע חטאתו עד כסא הכבוד התשובה מכפרת, שנאמר שובה ישראל עד ה׳ אלהיך.

ט) עי׳ ירושלמי ברכות פ״ב ה״ג ותרא״ה דגי׳ רבינו תפלה בל״י מדויק יומר.

ועשה תשובה מוחלין לו מיד. והיינו הא דאמרינן בתגיגה [ה, ו] העושה דבר ומתחרט בו מוחלין לו מיד, ומצות עשה [מוחלין לו] מחילה גמורה כדאמרינן הכא, אבל בשאר עבירות אע״פ שאין מוחלין לו מקיימין לו מצוה מקצת. **צריך לפרש את החטא.** ועל (ידי) כך מיקנו בתפילות של יום הכפורים על חטא שחטאנו לפניך באונס ובמרי.